

עמ"ת 32464-04-25 - פלוני נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

עמ"ת 32464-04-25

לפני: כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

העורר: פלוני
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-
לוד מיום 9.4.2025 במ"ת 6560-09-24 שניתנה
על-ידי כבוד השופט מ' אבן חן
כ"ה בניסן תשפ"ה (23 אפריל 2025)
תאריך הישיבה:
בשם העורר:
בשם המשיבה: עו"ד עודד ציון

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 9.4.2025 (מ"ת 6560-09-24, השופט מ' אבן חן). בית המשפט המחוזי דחה את בקשתו של העורר לעיון חוזר בהחלטה המורה על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

2. ביום 3.9.2024 הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום כנגד העורר המייחס לו עבירות של אינוס קטינה שטרם מלאו לה שש-עשרה שנים והיא בת משפחתו (ריבוי עבירות) לפי סעיף 351(א) בנסיבות סעיפים 345(א)(1) ו-345(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), מעשה סדום בקטינה שטרם מלאו לה שש עשרה שנים והיא בת משפחתו (ריבוי עבירות) לפי סעיף 351(א) לחוק בנסיבות סעיף 347(ב) לחוק ביחד עם סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק, מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה שש עשרה שנים והיא בת משפחתו (ריבוי עבירות) לפי סעיף 351(ג)(1) בנסיבות סעיף 348(ב) ביחד עם סעיפים 345(א)(1) ו-345(ב)(1) לחוק, וכן מעשה סדום בנסיבות אינוס (תוך ניצול מצב המונע לתת הסכמה חופשית) (ריבוי עבירות) לפי סעיף 347(ב) לחוק בנסיבות סעיף 345(א)(4) לחוק. על-פי

המתואר בכתב האישום, העורר והמתלוננת היו נשואים בין השנים 2016-2021. בשנת 2021 נולדה לשניים ילדה, שהייתה כבת שלוש וחצי במועד ביצוען של העבירות הנטענות. על-פי האישום הראשון, ביום 15.8.2024 בשעות הערב, בעת שהעורר שמר על בתו בביתה של המתלוננת, הוא ביצע בה עבירות מין חמורות, לרבות מעשי אינוס ומעשי סדום. על-פי האישום השני, בשנים 2017-2019 ביצע העורר במתלוננת מעשי סדום בנסיבות אינוס בהזדמנויות שונות.

3. בעקבות האירוע המתואר באישום הראשון והגשת תלונה נגדו, העורר נעצר ביום 16.8.2024 ומאז הוארך מעצרו מעת לעת (מ"י 39922-08-24). לצדו של כתב האישום המדינה הגישה בקשה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו. המדינה טענה כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של העורר. עוד טענה המדינה כי קמה בעניינו עילת מעצר לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 בשל מסוכנותו הגבוהה, הנלמדת מהמעשים החמורים שמוחסים לו, וכן עילת מעצר לפי סעיף 21(א)(1)(א) לאותו חוק בשל החשש שינסה לשבש הליכי משפט ולהימלט מהדין. עוד ציינה המדינה את עברו הפלילי של העורר ובפרט את הרשעתו בשנת 2022 בתקיפת המתלוננת באיומים. בו ביום, בא-כוחו של העורר הסכים לקיומו של ניצוץ ראייתי, ובהמשך לכך, בית המשפט המחוזי הורה על הארכת מעצרו של העורר עד למתן החלטה אחרת.

4. ביום 9.10.2024 התקיים דיון בבקשה בפני בית המשפט המחוזי, ובו הסכים בא-כוחו של העורר לקיומן של ראיות לכאורה. בהמשך לכך, ביקש בא-כוחו של העורר כי הוא יופנה להסתכלות פסיכיאטרית. בית המשפט המחוזי נענה לבקשה והורה לפסיכיאטרית המחוזית לערוך חוות דעת בשאלת כשירותו הדיונית והמהותית של המשיב. בחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה ביום 11.11.2024 נקבע כי העורר אחראי למעשיו, כי הוא כשיר לעמוד לדין וכי הוא לא זקוק לאשפוז פסיכיאטרי.

5. ביום 12.11.2024 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר עד תום ההליכים כנגדו, אף מבלי שהורה על הגשת תסקיר מטעם שירות המבחן. בעשותו כן, בית המשפט המחוזי ציין את מסוכנותו של העורר כפי שזו עולה מהעבירות המיוחסות לו, כמו גם את עברו הפלילי. עוד קבע בית המשפט המחוזי כי נוכח החשש הקיים לשיבוש הליכי משפט, בהינתן, בין היתר, שהמתלוננת טרם העידה בהליך העיקרי, לא ניתן לשקול חלופת מעצר או אף מעצר בפיקוח אלקטרוני. בית המשפט המחוזי הטעים כי זהו אחד מאותם מקרים שבהם ניתן להגיע למסקנה כי מעצרו של נאשם עד לתום ההליכים נדרש אף ללא קבלת תסקיר מעצר בעניינו.

6. העורר הגיש ערר על ההחלטה האמורה לבית משפט זה. ביום 17.12.2024 הערר נדחה, תוך שהודגש כי מדובר במקרה חריג בחומרתו ולכן חלופת מעצר אינה בגדר האפשר (עמ"ת 27140-12-24, השופט ח' כבוב).

7. יצוין כי ביום 12.3.2025 נערך דיון בבית המשפט המחוזי בתיק העיקרי (תפ"ח 6533-09-24), שבו הודה העורר במעשים המיוחסים לו באישום הראשון ביחס לבתו הפעוטה.

8. ביום 2.4.2025 הגיש העורר בקשה לעיון חוזר בהחלטתו של בית המשפט המחוזי מיום 12.11.2024, ובה הוא עתר לכך שיוגש בעניינו תסקיר של שירות המבחן. זאת, על מנת שניתן יהיה לבחון את האפשרות לאיין את מסוכנותו באמצעים פוגעניים פחות ממעצר מאחורי סורג ובריא. בבקשה נטען כי בינתיים כבר החלה שמיעת הראיות בתיק העיקרי וכי במסגרת זו עדותה של המתלוננת נשמעה במלואה. על כן, כך נטען, פוחתים הסיכויים לשיבוש הליכי משפט. עוד הוטעם כי העובדה שהעורר מצוי מאחורי סורג ובריא מזה כשבעה חודשים מלמדת על הפחתת המסוכנות הנשקפת ממנו, כך שבשלב זה ניתן לאיין אותה באמצעות פיקוח הולם והפקדת ערבויות. בנוסף, נטען כי עדותה של המתלוננת, שבה היא התבקשה להתייחס להתכתבויות "ווטסאפ" בינה לבין העורר, מניחה בסיס לכרסום משמעותי בראיות ביחס לאישום השני. מנגד, המדינה התנגדה לבקשה וטענה כי אין בסיום עדותה של המתלוננת כדי לשנות את מאזן השיקולים. עוד נטען, כי בשלב זה, לאחר שהעורר הודה בביצוע המעשים המיוחסים בכל הנוגע לבתו, לא עומדת לו חזקת החפות ולכן מסוכנותו מוכחת. צוין גם כי קיים חשש ממשי להימלטותו מהדין בהתחשב בעונש הכבד הצפוי לו.

9. בהחלטה הנזכרת בפתח הדברים, בית המשפט המחוזי דחה את בקשתו של העורר לעיון חוזר. בית המשפט המחוזי הטעים כי לא ניתן לקבוע שחל מהפך ראייתי או שינוי דרמטי בתשתית הראייתית במידה המצדיקה את קבלת הבקשה לעיון חוזר. בית המשפט המחוזי קבע כי נוכח העבירות החמורות המיוחסות למשיב ועילת המסוכנות הברורה הנשקפת ממעשיו, לא ניתן לקבוע כי חלוף הזמן מצדיק היעדרות לבקשה. עוד צוין כי העובדה שהעורר הודה בעבירות המיוחסות לו כלפי בתו, מגבירה את המסוכנות הנשקפת ממנו, שכן חזקת החפות כבר לא עומדת לו. לבסוף, נקבע גם כי נוכח העונש החמור הצפוי לעורר, קמה בעניינו עילת מעצר של חשש ממשי להימלטות מהדין.

10. הערר שבפני מכוון כלפי החלטה זו, ובו שב העורר ומבקש להורות על קבלת תסקיר מעצר בעניינו. העורר טוען כי בית המשפט המחוזי שגה בכך שראה בהודאת העורר משום נסיבה המגבירה את מסוכנותו. לשיטת העורר ההפך הוא הנכון, ויש לתת משקל מיוחד לנטילת האחריות מצדו ביחס למעשים המתוארים באישום הראשון. עוד טוען העורר כי משך הזמן שבו הוא מצוי במעצר מאחורי סורג ובריא ללא הפרות מהווה שינוי נסיבתי המצדיק עיון מחדש. באשר לאישום השני, העורר שב על טענותיו ומטעים כי יש בראיות שהוצגו בבית המשפט המחוזי כדי לכרסם בו.

11. הדיון בערר התקיים בפני ביום 23.4.2025. באי-כוחו של העורר חזרו וטענו בו כי במכלול הנסיבות שבהן העורר מצוי מאחורי סורג ובריא מזה תקופה, ונוכח הכרסום הנטען

בראיות הנוגעות לאישום השני, יש מקום לקבל את הערר. באי-כוחו של העורר הוסיפו וטענו כי הודאתו מפחיתה את המסוכנות הנשקפת ממנו. עוד הם הטעימו כי יש לראות את מסוכנותו של העורר כמצומצמת וקונקרטית, כך שניתן לאיין באותה באמצעות מעצר בפיקוח אלקטרוני. עוד הודגש כי הסעד המבוקש נסב, בשלב זה, רק על הזמנת תסקיר, ותו לא. מנגד, טען בא-כוח המדינה כי דין הערר להידחות. בא-כוח המדינה ציין כי בשלב הנוכחי, נוכח הודאתו של העורר באישום הראשון, הוא אינו יכול עוד לסמוך על חזקת החפות. עוד צוין כי לא היה שינוי נסיבות משמעותי שמצדיק התערבות בהחלטתו הקודמת של בית משפט זה (הנזכרת בפסקה 6 לעיל). בא-כוח המדינה הוסיף ועמד על כך שבשלב הנוכחי פרשת התביעה הסתיימה, וכי נקבעו מועדים להמשך המשפט - ביום 9.7.2025 לפרשת ההגנה, וביום 10.9.2025 לסיכומים בעל-פה. בא-כוח המדינה אף הפנה לכתב האישום שבו הורשע העורר בעבר כלפי המתלוננת, בת זוגו לשעבר. להשלמת התמונה יצוין כי באי-כוחו של העורר ציינו כי מדובר בהרשעה ברמת חומרה נמוכה יחסית.

12. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה ברורה כי דין הערר להידחות. המסוכנות העולה מן העורר היא, על פני הדברים, ברמת חומרה גבוהה, וההיתכנות להעברתו בשלב זה למעצר שאינו מאחורי סורג ובריח היא נמוכה. אף בפן המעשי של הדברים, גם אם למעלה מן הצורך, דומה שאין הצדקה להזמנת תסקיר בשלב זה. כפי שצינתי בדיון, בעת הזו ראוי להתמקד בהליך העיקרי (ראו והשוו: עמ"ת 22106-08-24 מנשרוף נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (28.8.2024); עמ"ת 50275-09-24 מוטולה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (15.10.2024)).

13. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ו ניסן תשפ"ה (24 אפריל 2025).

דפנה ברק-ארז
שופטת